

Тернопільська обласна
універсальна наукова бібліотека
Науково-методичний відділ

***Професійне досьє
бібліотекаря***

Інформаційно-методичний
бюлетень № 4 (43)

Тернопіль
2012

УДК 021 (477.84)

ББК 78. 342 (4 Укр.Те)

П 84

Підготувала	С. Т. Єрошенкова, завідувачка науково-методичного відділу ТОУНБ
Редактор	О. М. Раскіна
Комп'ютерний набір	С. Т. Єрошенкова, завідувачка науково-методичного відділу ТОУНБ
Комп'ютерна верстка	В. І. Раківський, завідувач відділу автоматизації та механізації бібліотечних процесів ТОУНБ
Відповідальний за випуск	В. І. Вітенко, директор ТОУНБ, заслужений працівник культури України

П 84 Професійне досьє бібліотекаря : інформ.-метод.
бюл. № 4 (43) / Терноп. обл. універс. наук. б-ка,
наук.-метод. від. ; підгот. С. Т. Єрошенкова ; ред.
О. М. Раскіна. — Т. : [б. в.], 2012. — 18 с.

Пропонуємо вашій увазі черговий номер бюлетеня «Професійне досьє бібліотекаря». Маємо надію, що його матеріали допоможуть в організації діяльності та управління ЦБС.

Ваші зауваження та пропозиції щодо подальших випусків даного видання просимо надсилати на адресу: науково-методичний відділ, Тернопільська ОУНБ, бульвар Шевченка, 15, м. Тернопіль, 46001; e-mail: admin@library.te.ua; тел.: 52-40-71.

УДК 021 (477.84)

ББК 78. 342 (4 Укр.Те)

Шановні колеги!

Щиро вітаємо Вас із Новим роком і Різдвом Христовим!

Нехай ці світлі свята наповнять Ваші серця щастям, любов'ю та миром!

Нехай 2013 рік буде для Вас лагідним і щедрим, подарує більше можливостей для здійснення задуманого, принесе Вам і Вашим родинам якнайбільше радості, міцного здоров'я та благополуччя!

Творчих досягнень, професійних успіхів, надійних партнерів зичимо Вам у Новому році!

Як вставити мультимедійну презентацію в блог

Сьогодні ведення блогів стало невід'ємною частиною діяльності книгозбірень. Найчастіше їх використовують для поширення бібліотечних новин, які необхідно постійно оновлювати. Програми для створення блогів роблять ці обов'язки доволі простими.

Блоги також є джерелом інформації про різні бібліотечні події й програми, допомагають винести ці відомості за межі сайту книгозбірні. Можливість підписатися на блог по e-mail дозволяє розсилати бібліотечні новини безпосередньо на поштову скриньку користувачів. Це стимулює їх до відвідування сайту книгозбірні.

Особливою популярністю серед читачів користуються повідомлення про нові книги та періодичні видання, які з'явилися у фонді бібліотеки. У блогах можна публікувати огляди й рецензії на літературу й списки книжкових премій. Це надає користувачам простір для обговорення прочитаної книги й можливість рекомендувати цікаві видання або критикувати ті, що не сподобалися.

Отже, перелік послуг, які можуть надаватись користувачам за допомогою блогів, практично безмежний. А кожен бібліотекар-блогер прагне зробити свій ресурс найкращим.

Часто в блогерів виникає потреба виставити в блозі мультимедійну презентацію чи відеоролик. Давайте з'ясуємо, як це зробити.

Передусім заходимо у свій аккаунт Google (якщо його немає, то потрібно попередньо зареєструватися).

Google

Впервые в Gmail? [СОЗДАЙТЕ АККАУНТ](#)

Gmail

Подход Google к электронной почте.

Gmail позволяет сделать электронную почту более простой, эффективной и полезной. А, может быть, еще и увлекательной. Ведь в Gmail есть:

- Много места**
Более 10247.625043 мегабайт (дальше – больше) свободного места.
- Меньше спама**
Защита папки входящих от нежелательных сообщений.
- Доступ с мобильного телефона**
Получайте почту Gmail на свой мобильный телефон, указав в веб-браузере телефона адрес <http://gmail.com>. Подробнее

О Gmail [Новые возможности](#) [Создать аккаунт](#)

Войти

Имя пользователя
lena.prosviv@gmail.com

Пароль
●●●●●●

[Войти](#) Остаться в системе

Не можете получить доступ к своему аккаунту?

Далі в меню Google обираємо «Документи».

Быстрый, стабильный и безопасный браузер

[Google — персональная страница](#)
Добавляйте на свою стартовую страницу новости, погоду, игры и другую информацию

[Видео](#)
Видеоклипы и другие видеоматериалы

[Картинки](#)
Поиск картинок в Интернете

[Карты](#)
Подробные карты и маршруты проезда

[Книги](#)
Поиск по книгам в нашей виртуальной библиотеке

[Новости](#)
Свежие новости из многочисленных источников

[Панель инструментов](#)
Окно поиска и многое другое для вашего браузера

[Поиск в Интернете](#)
Среди миллиардов веб-страниц

[Поиск по блогам](#)
Что пишут в блогах на интересующие вас темы

[Функции поиска](#)
Калькулятор, киноафиша, определения и другие функции поиска

[API и открытый исходный код](#)

Общайтесь и обменивайтесь информацией

[Blogger](#)
Ваш личный блог онлайн – быстро, просто и бесплатно

[Gmail](#)
Веб-почта с поиском и защитой от спама

[Picasa](#)
Организация, редактирование и размещение ваших фотографий в сети

[Reader](#)
Объедините все свои новости и блоги в одном месте

[Talk](#)
Общайтесь в чате и звоните друзьям через компьютер

[YouTube](#)
Смотрите видео, публикуйте сами и отправляйте друзьям

[Вопросы и ответы](#)
Отвечайте и задавайте сложные вопросы на интересные для вас темы

[Группы](#)
Форумы и списки рассылок

Документы
Создавайте и ведите совместные проекты в сети из любой точки мира

[Календарь](#)
Планируйте свое время и держите друзей в курсе событий

Заходимо в сервис Google «Документы».

Google Главная страница x Лена Процив 0 + Поделиться

Документы Сортировка

создать

Диск Google. Храните ваши файлы в Интернете – делитесь ими с друзьями и коллегами!

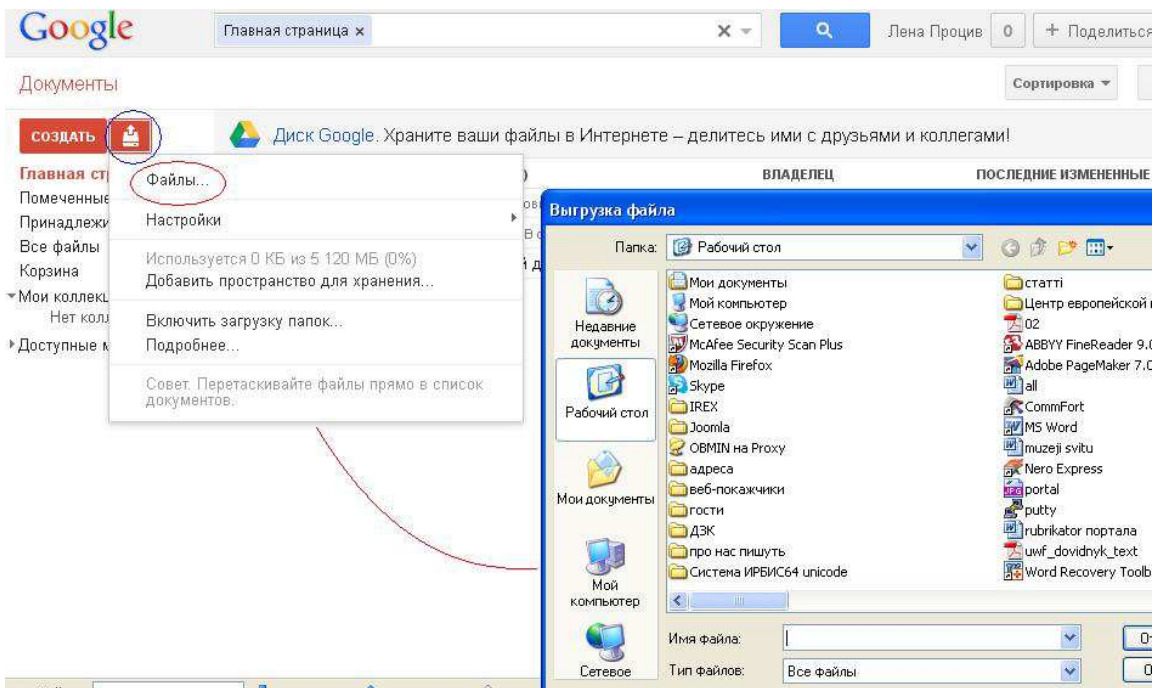
☐	НАЗВАНИЯ (АЛФАВИТНЫЙ ПОРЯДОК)	ВЛАДЕЛЕЦ	ПОСЛЕДНИЕ ИЗМЕНЕНИЯ
☐	☐ ☐ Анкета участников тренингу В совместном доступе	Pavel Krupitsa	25.12.11 Pavel Krupitsa
☐	☐ ☐ Право, ситуаційні задачі.doc В совместном доступе	я	20.10.11 я
☐	☐ ☐ Сервіси Веб 2.0 в бібліотечній діяльності В совместном доступе	наталія волян	30.09.11 наталія волян

▼ Мои коллекции
Нет коллекций

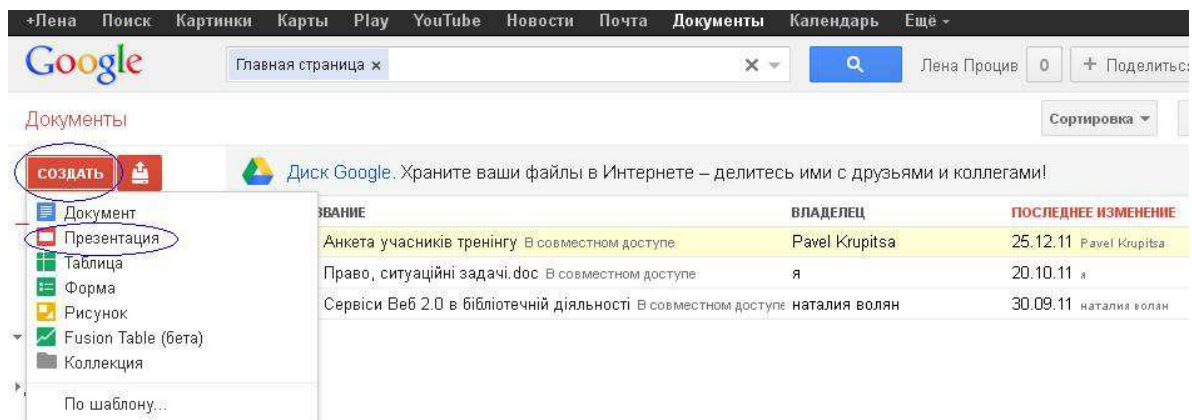
► Доступные мне коллекц

Якщо презентація вже готова, її потрібно завантажити з комп'ютера, попередньо підготувавши її для публікації, зокрема вимкнути анімацію (тут вона не працює), оптимізувати графіку (стиснути для Інтернету, прибрати зайве).

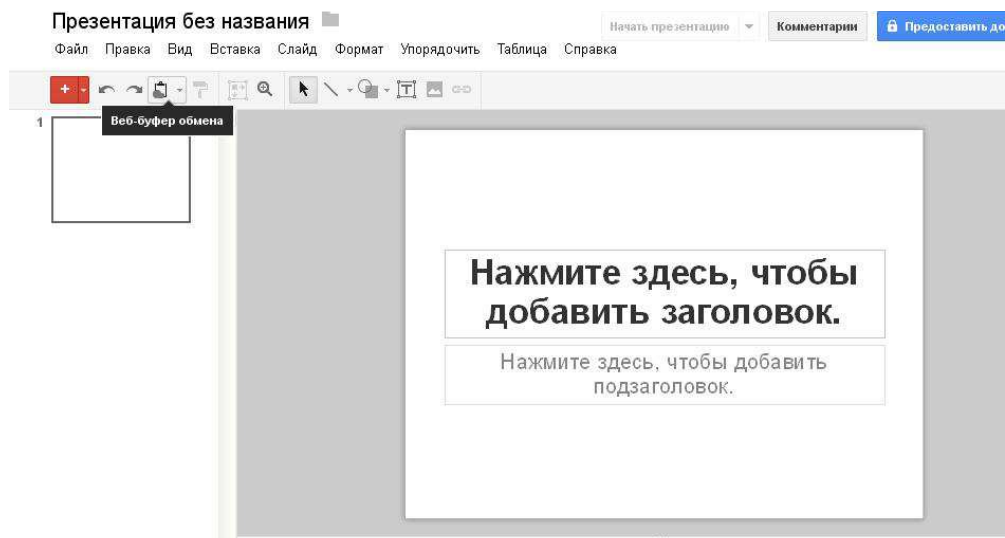
Для завантаження файлу потрібно натиснути кнопку «Завантажити» й обрати потрібний файл у форматі .ppt чи .pps.

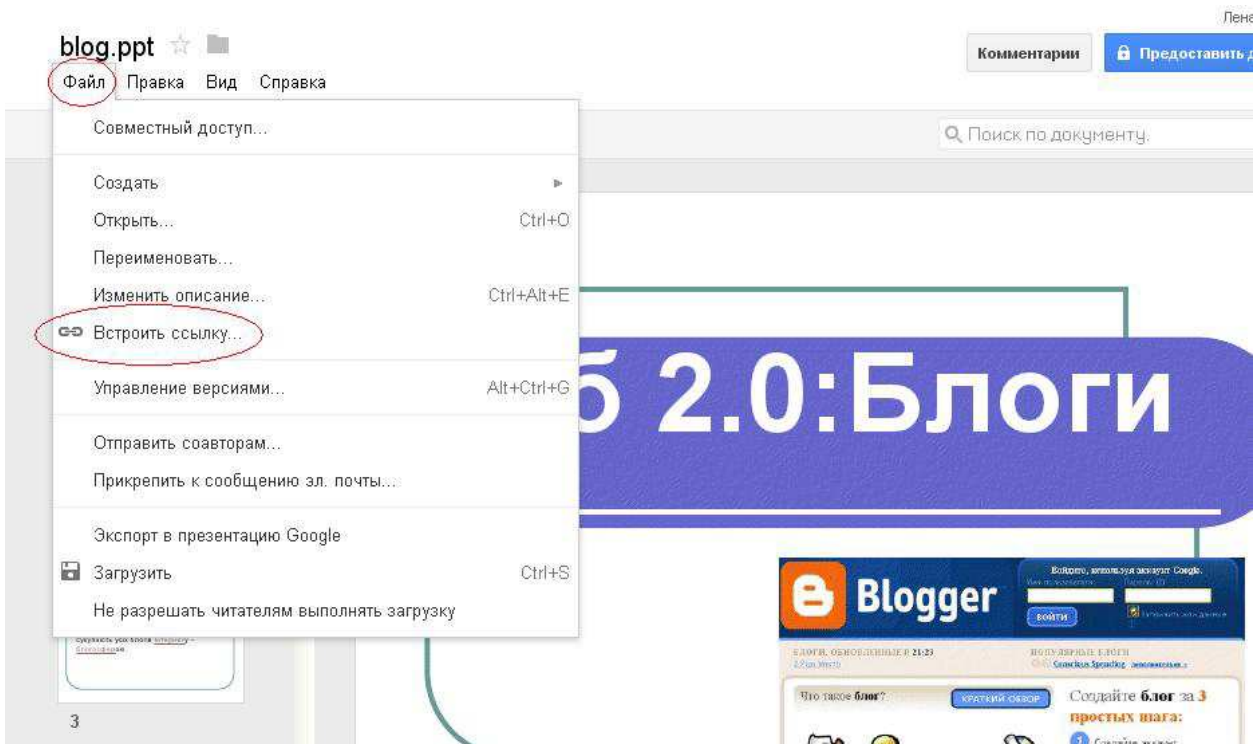
Якщо презентація ще не готова, її можна створити безпосередньо в Google. Для цього в меню обираємо «Створити» — «Презентація».

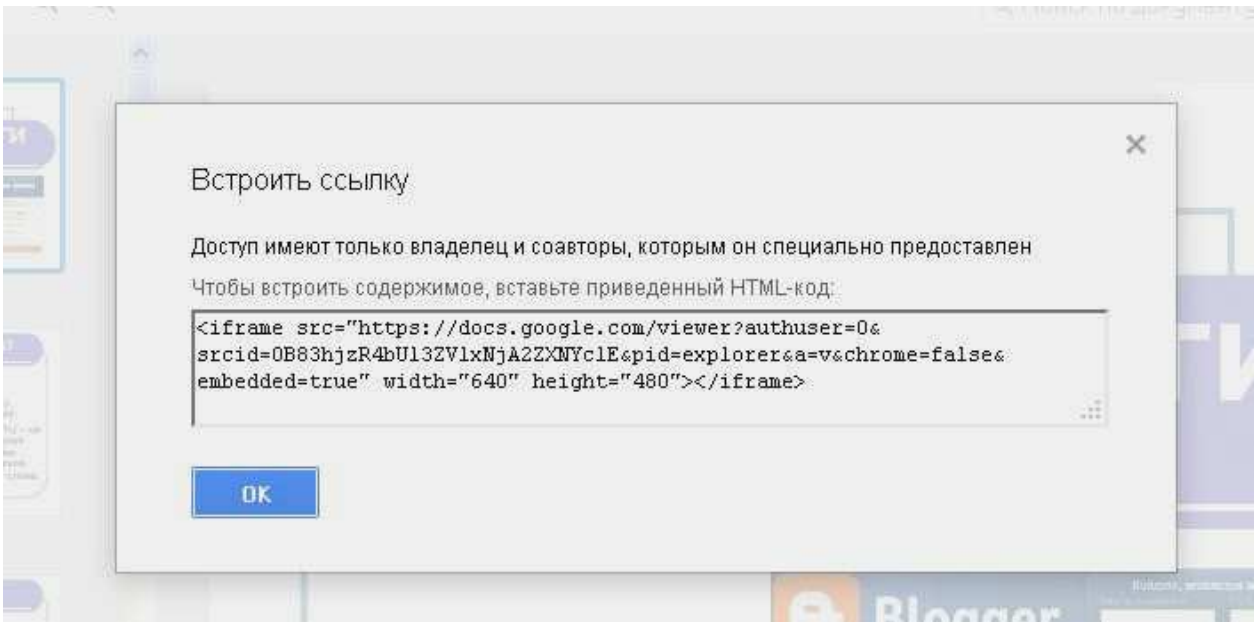
Тут легко можна розібратися, майже все як у Microsoft Office PowerPoint.

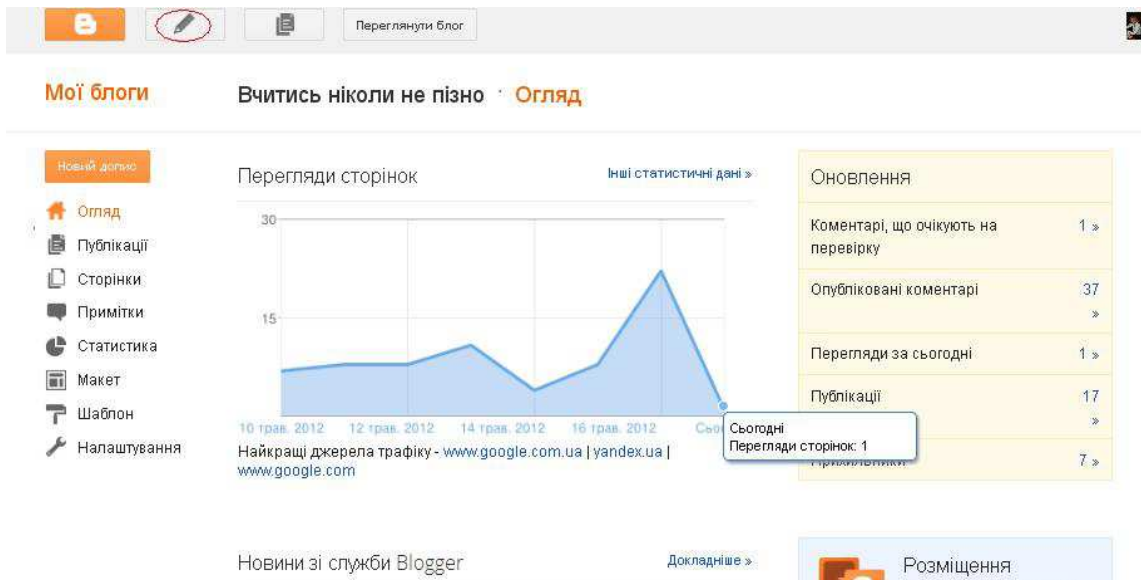
Після того, як презентацію підготовлено (чи завантажено з комп'ютера), потрібно в меню «Файл» обрати пункт «Установити посилання».

Перед нами відкриється вікно, де копіюємо html-код.

Для того, щоб вставити презентацію в блог, переходимо на панель інструментів блогу. У меню обираємо «Створити нову публікацію».

У вікні редактора обираємо «HTML» та вставляємо скопійований код. Пишемо назву повідомлення.

До презентації доцільно додати коротенький текст, що розкриває її зміст, і теги (мітки). Так користувачі зможуть швидше знайти опубліковану вами інформацію.

Далі натискаємо «Опублікувати допис».

Аналогічно вставляються відеофайли, які потрібно попередньо зберегти на одному із сервісів, які надають послуги відеохостингу (YouTube тощо).

Бажаю успіхів!

*Олена Проців,
завідувачка відділу інформації
Тернопільської ОУНБ*

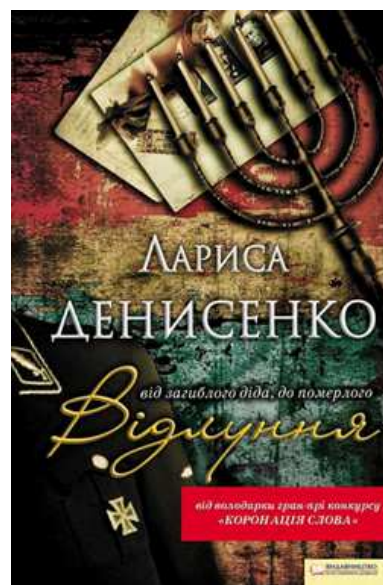
Денисенко, Л. Відлуння : від загиблого діда до померлого / Л. Денисенко. — Х. : Клуб сімейного дозвілля, 2012. — 320 с.

Непросто наважитися зазирнути в чуже життя, у якому, до того ж, є таємниця. Ще більш непросто автору перевтілитися в героя-іноземця та жити «від першої особи», говорити його вустами й думати його думки. Лариса Денисенко спромоглася це зробити в романі «Відлуння: від загиблого діда до померлого».

Головна героїня — молода німкеня, юрист, отримує звістку, що її дід, барон фон Вайхен, якого вважали загиблим і похованим на Житомирщині ще у воєнні роки, насправду щойно помер своєю смертю в берлінській божевільні. На відміну від усієї її родини, Марта, вражена відкриттям, береться шукати причини дідового божевілля. У глибині душі вона сподівається, що освічений, благородного походження, люблячий чоловік та батько двох дітей просто не витримав жахів неприйняттого для нього фашизму. Героїня не знаходить відповідей удома й вирушає на кілька днів до України. Нові, інколи просто неймовірні, реалії тамтешнього життя, нові знайомства, усвідомлення, відкриття та невідкриття — це шлях Марти до себе на шляху до діда, на якого вона так дивовижно схожа.

Роман «Відлуння» — це намисто, зібране з неймовірної кількості доль, історій, персонажів (реальних та вигаданих), посилянь, спогадів, свідомого та підсвідомого, нанизаних на сувору нитку пошуку самоідентифікації через переусвідомлення дідової провини та спокути. Невеликий спадок — речі, які дісталися від діда (кілька листів з України до дружини, хасидський капелюх, малюнки, записки вигаданою мовою), не дають спокою Марті, і вона одна по одній відкриває двері до інших доль та подій, дотичних до діда, а зрештою дізнається правду.

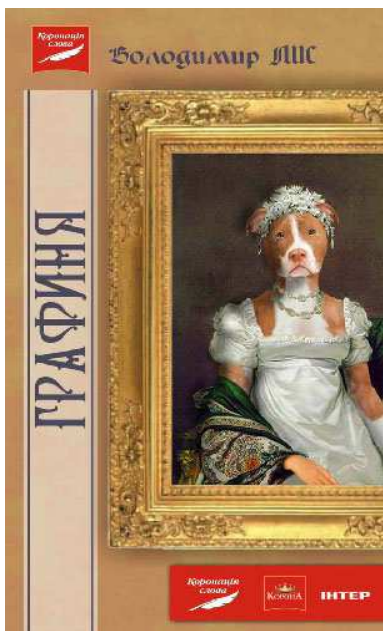
«Ми не відчуваємо себе наповненими, цілісними, поки не дізнаємось, яким було наше минуле. Під «нашим» я маю на увазі націю. Це незнання, сумніви, побоювання тебе розхитують. Але так само щось розхитує годинника, історію, час. Усе наше

життя — хитання. Хіба ні?» — «Знаєш, я більше про себе дізналася, коли почала ось так розхитуватися, ніж коли завмирала в очікуванні правди і життя». — «Птахи чи метелики також дізнаються про себе більше, коли починають літати, бо це їхня природна властивість, якої вони позбавлені, поки не підростуть. Так і з нами». — «Слід почати літати?» — «Ти вже почала. Хіба ні?»

Ось такі діалоги веде героїня з людьми, які самотійно або з чийогось умислу трапляються на її шляху. І її затятість у пошуку правди, на яку решта рідних махнула рукою, вже не видається дивною, навпаки — починаєш ставити собі запитання, а чи почав ти сам уже літати?

Ця книга буде цікавою всім шанувальникам творчості Лариси Денисенко; тим, хто, навіть уперше взявши до рук книгу цього автора, знайде в постійно рухливій та різнокольоровій масі персонажів роману когось, схожого на себе чи своїх друзів; тих, хто цінує в людях бажання не заховатись у мушлі соціопатії, але вийти з неї, нехай і обережно, і власноруч скермувати своє життя свідомо обраним курсом, дотичним до інших життів, країн, подій, причин і наслідків.

Лис, В. Графиня / В. Лис. — Луцьк : Твердиня, 2010. — 188 с.

Якщо сподобався хоча б один роман автора, чекаєш, коли в продажі з'явиться новий. Як і в романі «Століття Якова» (що отримав премію Гранд Коронації в 2010 році), у романі «Графиня» дія відбувається в кількох часових вимірах: в нашу добу — 1998 року та паралельно у XVIII столітті, а якщо точніше, — року божого 1762-го. Читач стикається з теперішнім і переноситься в минуле. Причому, автор робить такі «піруети» несподівано, коли цього найменше очікуєш.

Через таку непросту побудову сюжету в Лиса навіть виникали непорозуміння з видавцями. Останні відмовлялися друкувати «Графиню», доки автор не спростить сюжет та композицію. Для автора це було неможливим, бо руйнувало весь його задум, як

говорить сам Лис, реконструкцію часу в романі. І справді, коли починаєш читати книжку, не зрозуміло, що, де й коли відбувається. Однак після того, як твір прочитано, усе стає на свої місця, і «ключик підходить до замочка».

У «Графині» розповідь ведеться від першої особи — скромного на вдачу художника Платона Лемещука, учителя малювання. Він мешкає у волинському провінційному містечку Старий Луг, де, власне, й розгортаються події роману. Багато років свого життя художник віддав своїй учениці Любі Смажук, — вивів її в люди: допоміг виграти престижний мистецький конкурс із грошовою премією в Канаді, переконати Любину матір віддати доньку навчатися на художницю, а не на бухгалтерку.

В усіх своїх творах Володимир Лис піднімає проблему людини, її долі та життя в ретроспективі часу. Так було з головними героями «Острова Сильвестра», «Століття Якова», «Графині». Життя людини — це, по великому рахунку, і є роман, якщо, воно, звісно, змістовне й тягне на немалу епічну форму.

«Графиня» — дуже якісна література. Попри моральні проблеми, які підіймаються в цьому романі, він є гостросюжетним і захопливим. Хочеться, щоб такі книжки ставали масовими, перекладалися та все більше викликали довіру в читача.

Вільчинський, О. Криївка / О. Вільчинський. — Х. : Фоліо, 2011. — 219 с. — (Графіті).

Повість про сільських підлітків у часи брежнєвського застою, які забавки заради вирили криївку, подібно до того, як це робили двома декадами раніше українські повстанці. Цю історію з усіма побічними романтичними миттєвостями юнацтва Олександр Вільчинський переповідає словами 15-річного

школяра, небайдужого ані до небезпечних хлоп'ячих розваг, ані до читання Старицького, «Спартака» Джованьйолі й «Дерсу Узала».

Як зазначено в анотації, у книжці, «здається, нічого особливого не відбувається, крім того, що дитинство надто швидко минає». Письменник насправді не пропонує читачеві захопливих пригод, а переважно описи дрібних бешкетів. Тим не менш, можна насолодитися підгляданням за тим, як жили, чим дихали, про що

мріяли підлітки 70-х. І важко повірити авторові, наскільки далекий цей щирий і подеколи наївний світогляд від зацікавлень сучасних юнаків. Особливо, якщо згадувати твори про молодь Тернопілля, написані Анатолієм Дністровим.

Юні герої ховаються від дільничного, щоб відсвяткувати Великдень, ловлять рибу там, де заборонено, запекло б'ються на футбольному полі заради прихильності дівчат, грають в індіанців і полюють у лісі. А цинічні радянські реалії — зрозуміло, що, подорослішавши, герої будуть змушені з ними стикнутися — привидом чатують десь поряд. Теревенячи, хлопці згадують талановитого односельця, якого з університету, за словами одного з персонажів, «за націоналізм виключили». Трохи нав'язливо автор повторює, що на юнаків чекає щось погане. І врешті-решт, у романтичний світ «хазяїв» криївки вдираються: «Тепер наша таємниця відома всім. Ну, якщо і не всім, то досить того, що директорові. Деяким учителям та нашим батькам».

Повість Вільчинського — твір реалістичний, написаний невимушено, без мети викрити й закреслити всю українську радянську юнацьку літературу через ідеологічні суперечності. Автор дуже делікатно торкається теми національної ідентифікації та пам'яті в Західній Україні. Історії про вирізьблений повстанцями на стовбурі дерева напис «Україна 1950», засипані землею криївки та про дядька-мельниківця, що потім воював у червоній армії, органічно вплітаються у жваві балачки про хлопчаків-суперників із сусіднього села та про вудочки й наживки. Однак відчутний контраст між живою простою оповіддю головного героя та життєствердним пафосом уривків із його щоденника, які закінчують кожну главу.

«Криївка» Вільчинського — по суті, дитячо-юнацька повість, із тих, які рано чи пізно опиняються в шкільних навчальних програмах. Сумний і веселий водночас спогад про ті роки в житті кожної людини, коли дрібниці сприймалися як найвизначніші події життя, а почуття й допитливість брали гору над розумом. Непоказна історія, яка тоненькими сюжетними ниточками та деталями приводить читача до серйозних роздумів про минуле, країну й стрімкий плін життя.

Іванцова, М. Вітражі : роман / М. Іванцова. — К. : Нора-Друк, 2010. — 205 с.

Людське життя часто порівнюють зі шляхом, на якому трапляється чимало перешкод, із картиною, яку кожен малює по-своєму, з рікою, перепливти котру — справа дуже нелегка. У романі Міли Іванцової «Вітражі» життя постає в новому образі — навіть у двох, дещо схожих між собою: «картата ковдра, хоч і була на перший погляд дивною, та чимось скидалась на вітражі, зібрані з неправильних різнокольорових шматочків скла, які врешті-решт утворювали єдину картину, а може, була схожа на її життя...»

Саме так головна героїня книги Поліна сприймає все, що випало на її долю. І коли дівчина це усвідомлює, вона більше не хоче доповнювати свій вітраж новими шматочками: надто гострими виявилися попередні, надто болючі рани залишили вони в її душі. «Ти навіть не уявляєш, як це — врізатись на повному ходу своєю щасливою посмішкою в брудну стіну», — пише Поліна «далекому другові», сповідуючи йому свої минулі радощі й скорботи. Проте, очевидно, саме чистоти й світла бракувало Полініному вітражеві раніше — і доля, змилюючи над бідолохою, дарує їй несподіване знайомство з тим, хто зуміє розпалити дивовижне сяйво кохання. І нехай спочатку буде супротив, нерозуміння, небажання знову впускати когось у свою душу; нехай за вікном різко гуде вітер і сипле колючий сніг — відлига в Полініному житті вже не за горами. «Ви собі майте на увазі — літо немичуче!», — якимось ненароком мовить новий знайомий Поліни, навіть не підозрюючи, який глибокий зміст криється в його словах.

Однак не варто думати, що «Вітражі» — це банальне жіноче читиво про кохання. Так, роман адресований передусім «прекрасній половині», але, крім життєвих сповідей та з'ясування стосунків, які є своєю канвою тексту, він також піднімає питання, пов'язані з творчістю французької письменниці Франсуази Саган, з проблемами інтернаціональних сімей, із життям людей у повоєнних виправно-трудових таборах. Ці нібито другорядні, проте не менш — а то й більш — важливі та цікаві сюжетні лінії барвистими нитками влітаються в основу роману, формуючи

унікальний строкатий візерунок, здатний потішити та вразити не одну поціновувачку якісної жіночої літератури.

Сама книга Міли Іванцової, відповідно до назви, є своєрідним вітражем, складеним із безлічі різнобарвних слів та речень. Але вітраж цей, на відміну від Полініного, цілком гармонійний. А оскільки він ще й виставлений на людський розсуд, залишається лише дивитися-читати й формувати власну думку про новий витвір сучасної української прози.

Дереш, Л. Голова Якова / Л. Дереш ; передм. Ю. Іздрика. — Х. : Клуб сімейного дозвілля, 2012. — 240 с.

Любко Дереш після п'яти років творчих мук написав роман. Так це позиціонувалося в ЗМІ. «Нарешті!» — зойкнули видавці та видали аж 10 тисяч примірників. А чом би й ні? Тематика актуальна — головний герой Яків пише гімн до Євро-2012, у нього заплутані особисті стосунки та головне — він митець, а митці завжди страждають за ціле людство.

На перших сторінках читача очікує зустріч із братами, що мають імена євангелістів. Яків — композитор, який зі Львова переїхав до Києва, отримує пропозицію від старшого брата Матвія написати симфонію до Євро-2012, яка має стати гімном Апокаліпсису, що за календарем майя має відбутися саме цього року. У тексті сам футбол обігрується як ритуальна гра майяців, які жбурляють каучукову кулю — Всесвіт, що лежить на чотирьох кольорах: червоному, білому, синьому та жовтому (прозорий натяк на кольори прапорів Польщі та України). Також присутня в романі дівчина Майя (невипадкове ім'я), яка походить із Луганська, а в Києві працює на екзотичній посаді психодизайнера.

Загалом, у «Голові Якова» багато біблійних алюзій, чого вартий хоч би опис львівських поминок за батьком як поїдання покійного, тобто символічне причастя. У такий спосіб підкреслюється, що брати Матвій, Яків та молодший Іван є синами Божими. Це, напевно, найвдаліший кавалок роману. І тепер волею чорних отців, яких уособлює пан Богус, є кінець усьому, Апокаліпсис, який належить музично оформити Якову.

Ульяненко, О. Квіти Содому / О. Ульяненко. — Х. : Фоліо, 2012. — 251 с.

«Щоб країна могла жити, потрібно, аби насамперед у ній жили права», — писав Адам Міцкевич. Роман «Квіти Содому» Олеся Ульяненка (написаний 2005 року, виданий у 2012 році) — це роман про пригноблених і знедолених, психопатів і покидьків перехідного часу 1990-х. У тому часі відбувалися страшні трансформації людини, яка знову повернулася до тваринного стану. Українська людина 1990-х — це людина, вихолощена морально й духовно, людина, готова знищувати всіх на своєму шляху, аби вижити. Бо поряд — такі самі хижакі та покидьки, недобитки радянського часу, люди-мутанти й зомбі. Їси ти, або з'їдають тебе. Як не дивно, за десять років ці люди, які їли інших, купили собі фешенебельні будинки, стали депутатами й бізнесменами... Але це вже історія зовсім іншого роману. Наразі ж О. Ульяненко показує джерела української незалежності. І звідки постане нормальна українська держава, нормальне громадянське суспільство, якщо біля джерела стільки крові й насильства?

(За матеріалами видання «Друг читача».)

Бучацький район

Надзвичайно актуальними в роботі бібліотек Бучацької ЦБС залишаються питання соціального захисту та правової освіти населення.

Центральна бібліотека вже кілька років є учасником проекту «Мережа пунктів доступу громадян до офіційної інформації», що відкриває можливості отримати відомості про діяльність органів державної влади, зокрема з електронних джерел. Громадяни також мають змогу дізнатися, яким чином можна долучитись до процесу законотворення та впливати на процес прийняття державних рішень.

У бібліотеках-філіалах системи діють кутки «Бібліотека і влада: інформуємо». Також проводиться ряд заходів для соціально-правової освіти населення, правового виховання молоді та дітей, виховання активної громадської позиції. Зокрема, у ЦБ, міській книгозбірні та бібліотеках-філіалах сіл Звенигород, Пилява, Жнибороди, Мартинівка, Дуліби проводились хвилини правознавства «Право про всяк випадок». У сільських бібліотеках-філіалах організовано книжкові виставки «Я є громадянином України». У бібліотеках-філіалах сіл Підзамочок, Бобулинці, Нові Петликівці проведено правові години «Мораль і право, і закон — рушійні сили для життя людини». У центральній бібліотеці оформлено тематичну полицю «Правовий навігатор», відбулися соціально-правові хвилини «Я — людина, і це мене до чогось зобов'язує» у рамках засідань молодіжного клубу «Орієнтир». Година доброти «Людина починається з добра», яка пройшла в ЦБ й учасниками якої були користувачі, волонтери, старшокласники, активісти молодіжної громади м. Бучача, привернула увагу громадськості, у першу чергу молоді, до проблем тих, кому в цьому житті доводиться дуже нелегко. Відгукнулися бажаючі долучитися до волонтерської діяльності.

Гусятинський район

Важливу роль у формуванні патріотичних та національних почуттів відіграє бібліотечне краєзнавство. На сьогодні книгозбірня не лише видає книги, популяризує нові надходження, а й приділяє увагу матеріалам про рідний край, збирає народні перлини.

Знайомство з краєзнавчою літературою — це не тільки залучення до славетних сторінок історії нашої землі, а й засіб виховання користувачів. Дані книги пробуджують у них почуття патріотизму, допомагають в профорієнтації, формуванні естетичних смаків.

Гримайлівська бібліотека для дорослих, ушановуючи пам'ять відомого земляка, разом із учнями 10 класу ЗОШ I—III ступенів ім. І. Пулюя провела літературно-тематичний вечір «Іван Пулюй — він звідси родом». Доповнила захід книжково-ілюстративна виставка, присвячена життю й науковій діяльності видатного вченого.

* * *

Мало кому з українців відоме ім'я всесвітньо відомого співака Кліма Чічки-Андрієнка, адже розквіт його слави припадає на той час, коли він залишив Україну та виступав на оперних сценах Західної Європи.

К. Чічка-Андрієнко народився 19 липня 1885 року в м. Копичинцях, нині Гусятинського району, у сім'ї місцевого міщанина Андрія Чічки. Після закінчення навчання в м. Копичинцях студював в Учительській семінарії в м. Тернополі. Тут був солістом хору й скрипалем в оркестрі. Потім учителював у с. Городниці на Гусятинщині та Львівській гімназії.

17 липня в літературно-мистецькій вітальні «Орфей» Копичинецької міської бібліотеки для дорослих відбулося чергове засідання Клубу творчої молоді «Поклик серця» на тему «Голос, який полонив увесь світ», присвячене 126-й річниці від дня народження Кліма Чічки-Андрієнка.

Керівник клубу — бібліотекар Володимир Білоус — розповів про життя нашого славного земляка, відомого оперного та камерного співака.

В Інтернет-центрі учасники засідання мали можливість прослухати записи Кліма Чічки-Андрієнка, зроблені в 60-х роках.

Завідувачка бібліотеки Оксана Благута ознайомила присутніх із викладкою літератури «Справжній геній співу».

ЗМІСТ

Проців О. Як вставити мультимедійну презентацію в блог	4
Що почитати. Рецензії. Новинки	9
Бібліотечний калейдоскоп	16

Д Л Я Н О Т А Т О К

Професійне досьє бібліотекаря

Інформаційно-методичний
бюлетень № 4 (43)

Підготувала	С. Т. Єрошенкова, завідувачка науково-методичного відділу ТОУНБ
Редактор	О. М. Раскіна
Комп'ютерний набір	С. Т. Єрошенкова, завідувачка науково-методичного відділу ТОУНБ
Комп'ютерна верстка	В. І. Раківський, завідувач відділу автоматизації та механізації бібліотечних процесів ТОУНБ
Відповідальний за випуск	В. І. Вітенко, директор ТОУНБ, заслужений працівник культури України

Підписано до друку 27.12.2012. Формат 60x84/16. Папір офсетний. Гарнітура Schoolbook.
Друк офсетний. 0,93 ум. др. арк., 0,93 ум. фарб. відб., 0,55 обл.-вид. арк.

Наклад 35 примірників

Тернопільська обласна універсальна наукова бібліотека,
б-р Т. Шевченка, 15, м. Тернопіль, 46001.
тел. (0352) 52-52-64. www.library.te.ua